

Uredništvo in opravištvno:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Naročilna lista:

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrto leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 42.

Maribor, dne 16. aprila 1913.

Letnik V.

Svetovni mir.

Ruski car pride v Berlin. Koncem maja se vrši v Berlinu poroka nemške princezinje Viktorije Lujze z cumberlandskim princem Ernstom Augustom. Poroka se bo vršila na najslavesnejši način, kajti z njo bo končan stari spor med cumberlandsko in hohenzollernsko vladarsko hišo. Poseben sijaj pa bo še dobila ta poroka radi odličnih gostov, ki jih bo združila. Razun ruskega carja se je bo udeležil angleški kralj in z gotovostjo se tudi računa, da bo habsburška rodovina zastopana po enem svojih najodličnejših članov, najbrže po prestolonasledniku samem. Sicer je res, da obiska ruskega carja in angleškega kralja na berlinskem dvoru ne smemo presojati iz strogo političnega stališča. Oba mogočna vladarja vršita s svojo udeležbo v prvi vrsti nekako družinsko dolžnost, ker sta s poročencema v ozkem sorodstvu. Vendar brez dvoma je: ruski car pride v Berlin, to je neprecenljiva garancija za svetovni mir! Že dolgo ni bilo sestanka vladarjev, ki bi ga svetovna javnost pozdravljala s takim odkritosrčnim veseljem, kot berlinskega, saj ji prinaša zagotovilo zaželjenega miru. Po tolikih kritičnih trenutkih, kakor smo jih morali pretrpeti v zadnjih mesecih, ko je vsak hip grozil uničujoč svetoven požar in je človek s strahom pričakoval, da bodo trčile vkup milijonske armade, vpliva vest o berlinskem sestanku blagodejno, pomirjujoče. Če prav je formelni povod za sestanek v vsakdanjem življenju nekaj povsem navadnega, ga moramo v tem slučaju presojati vendar iz popolnoma drugega vidika. To nepolitično snidenje štirih najmočnejših vladarjev, če tudi ob poročni slovesnosti, priča, da so razna sporna vprašanja, ki so v zadnjih mesecih razburjala duhove, srečno rešena. Veliko ostrih konfliktov in zelo perečih zadev je v zadnjem času pretresalo svetovni mir v njegovih temeljih, sedaj so se viharji plegli. Če bi še nadalje obstojale kake odločujoče nesporazumnosti in bi še vedno grozili oboroženi spopadi, bi se gotovo ne sešli v Berlinu možje, ki zapovedujejo milijonskim armadam. Mirtni venec hohenzollernske neveste ne pomenja samo konec za Nemčijo neprijetnega spora med Cumberlandom in Hohenzollernci, temveč je ugodno mirovno znamenje za celo človeštvo. Nemci se vesele te poroke. Ne samo radi velepolitičnega momenta, ki je z njo združen, ampak iz povsem človeškega stališča. Zatrjuje se namreč z vso gotovostjo,

da zveza med hohenzollernsko princezino in cumberlandskim princem ni samo akt diplomacije, temveč združitev dveh ljubečih src. Pravijo, da kar se ni posrečilo politikom, ki so se trudili poravnati spor med hišo Cumberland in Hohenzollern, to se je posrečilo ljubeči dvojici, ki je preko vseh oficijelnih sovraštev vskipela v medsebojnem nagnjenju: Cumberland in Hohenzollern sta se spravila.

Mi nimamo nikakega povoda, da bi se veselili z Nemci, če se vprašanja, ki se tičejo notranje ureditve njihovega rajha, ugodno razpletajo. Vendar o kolščine, pod katerimi se bo ta poroka zvršila, morajo tudi nas iz povsem človeškega stališča veseliti. Ko bomo okrog srečne dvojice videli zbrane štiri najmočnejše evropske vladarje, bomo lahko potolaženi rekli: za človeštvo tako potrebni svetovni mir je zagotovljen!

Za nas Avstrijce bo sestanek v Berlinu še posebne važnosti. Kakor se sedaj sigurno pričakuje, se bo udeležil poroke prestolonaslednik Franc Ferdinand. Zgodilo se bo potem prvič po aneksijski krizi, da bo član naše vladarske hiše stopil v osebni stik z ruskim carjem. To bi jasno pričalo, da so se razmere med nami in ruskim sosedom v resnici zboljšale. Od aneksijske krize sem ni bilo med našim in ruskim dvorom nobenih zvez več. Nasprotje, ki se je pojavilo v politiki, je seglo tudi na dvore in zavadala je neobičajna hladnost. Znano je, kako je car na potu v Italijo napravil velik ovinek, da ni stopil na avstrijska tla in že naznanjeni obisk ruskega velikega kneza ob cesarjevi šestdesetletnici je skoraj demonstrativno izostal. Če se pa zdaj v Berlinu sestane ruskim car in naš prestolonaslednik, bo to gotovo značilo, da so se odnosi med obema državama zboljšali, kar bi bilo le želeli.

Se enkrat: Ruski car pride v Berlin, za svetovni mir ugodno znamenje!

Ubogi kmet.

S težko šibo je Bog udaril kmeta. Vse je kazalo tako lepo, z upanjem je zrl kmet na vinograde in sadonosnike, a ena noč in vse je uničeno. Nenavadna toplota, ki je vladala meseca marca in v začetku aprila, je povzročila, da je začela narava nenavadno hitro poganjati. Kmalu je trta nastavila in je drevje vzevelo. S skrbjo je pa začel poljedelec motriti vre-

menške spremembe, ko je v pričetku prejšnjega tedna pričel pritiskati mraz. S strahom je gledal vsako jutro, če že ni slana uničila njegovih nad. V začetku tedna je ostalo še samo pri strahu. Prišla je bila sicer že nekoliko slana, toda napravila ni posebne škode. Toda čim bolj je šlo h koncu tedna, tem bolj je pritiskal mraz, tem bolj grozeče je bilo vreme. In prišla je sobota. Popoldne je začelo naenkrat močno snežiti, po noči je nastal še hujši mraz in ko se je prismejalo nedeljsko jutro, je bila grozna katastrofa gotova. Zapadli sneg je na cvetju in nastavljenih grozdih zmrznil in jih je uničil. Mraz v noči od nedelje na ponedeljek je še dodal svoje. Uničeni so vinogradi in vse zgodnje sadje. Poročila, ki prihajajo iz dežele, so naravnost obupna. Vinogradi so uničeni do štiri petink pridelka. Vsa očesa, ki so bila že nastavljena, so pozebla. Uničeni so orehi, marelice, breskve, deloma hruške in zgodnja jabolka. Škoda je ogromna in znaša samo pri nas na Spodnjem Štajerskem milijone. Pomoč je nujno potrebna in mora vlada na izdaten način priskočiti, da reši ubogega kmeta ruina. Naši poslanci so storili že vse potrebne korake, da se vlada opozori na strašno nesrečo. Prosimo natančnih poročil iz raznih okrajev.

V radgonskem okraju niso vinogradi in sadonosniki prizadeti, pač pa so uničeni v ljutomerskem okraju.

V slovenjebistriškem okraju je uničil mraz vinograde in sadonosnike. Ranega sadja, kakor črešenj, breskev, marelc, hrušk ne bo letos.

Hudo je prizadet tudi brežiški okraj, kjer je padlo nenavadno veliko snega.

Da mariborski in ptujski okraj nista izvzeta iz nesreče, ni treba še povdarjati.

Sploh je cel Sp. Štajer tako trbel, da je škoda nepreračunljiva.

Po grozni vremenski katastrofi pa ni prizadet samo naš Spodnji Štajer, ampak tudi druge dežele. Iz vseh delov srednje Evrope prihajajo žalostna poročila o mrazu, snegu in viharjih, ki so uničili poljedelske kulture.

Na Nižje-Avstrijskem je uničil mraz vse vinograde in sadonosnike.

Na Ogrskem je padlo toliko snega in je vihar tako silno razsajal, da je bila pretrgana zveza med

PODLISTEK.

Alphonse Daudet:

Koza gospoda Seguinta.*

Prevel Starogorski.

(Gospodu Gringoaru, pesniku v Parizu.)

In ti boš ostal vedno stari, bedni moj Gringoar! Lepo mesto ti je ponujeno in ti ga odklanjaš!

Poglej malo, nesrečnej! Poglej te zgledane denarje, ki jih zaslužiš, poglej svoje raztrgane čevlje, svoje suho lice, ki je kakor lačno leto!

Ali vidiš, kam te pelje tvoja pesniška strast! Evo, kako se ti poplača služba pri Apolonu. Ali ni to sramota brez mej?

Budalo, sprejmi mesto! Imel boš zlata, obed pri Brebantu!

Ne? Ti nečeš! Želiš biti svoboden do smrti! Ej, pa dobro; a poslušaj pravljico o kozi gospoda Seguinta. Videl boš, kaj doživi človek, ako hrepeni po svobodi.

Gospod Seguin ni imel nobene sreče s svojimi kozami.

Vse je zgubil na isti način: nekega lepega jutra so pobegnile v gore, kjer jih je raztrgal volk. Niti strah pred volkom, niti gospodarjeva ljubeznjivost jih ni zadržala. Bile so to neodvisne koze, hrepeneče vedno po svežem zraku in svobodi.

Dobri gospod Seguin ni umel čudne narave leteh živali. Govoril je:

— Kaj hočem, koze se dolgočasijo pri meni! Nobena noče ostati.

Vendar ni izgubil vseh nad in ko je izgubil že

* Iz „Pisem iz mojega mlina.“

šesto kozo, je kupil sedmo. In to povsem mlado, da bi se ga lažje privadila.

Ah, Gringoar! Lepa je bila ta koza gospoda Seguinta! Lepe so bile njene ljubke očke, krasna bradica, krasne ustnice, — ej, zlata kozica...

Gospod Seguin je imel vrt obraščen z grmovjem divjih rož; to je bilo bivališče njegove ljubimke. Privezal jo je na količ na najlepšem mestu livadice in prihajal je od časa do časa pogledat, kako ji je. Ona se je čutila srečno, se pasla, da je srce gospoda Seguinta igralo radosti.

— Evo ena, ki se ne dolgočasi pri meni.

Ali varal se je. Koza se je jela dolgočasiti.

* * *

Nekega dne je gledala v goro in pomislila.

— Srečen oni, ki je tam! Veselo bi se skakalo okrog brez te proklete vrvi! Te vrvi so za osle in vole, kozam treba svobode!

In od tega dne ji je postala trava odurna. Jela se je dolgočasiti, hrepeneti. Zamišljeno je gledala, meketala celi dan in gledala v goro z očmi, solzami polnimi. Mee... tožen, melanholičen je bil ta njen glas.

Gospod Seguin opazi, da se nekaj dogaja s to njegovo kozo. Ali kaj, tega ni vedel!

Nekega dne, ko jo poseti gospod Seguin, mu reče v svojem jeziku:

— Slišite, gospod Seguin, jaz hrepenim po goru. Pustite me na svobodo.

— Mili Bog! Tudi ona! — vsklikne ves potrt gospod Seguin in sede jadikajoč v travo.

— Meketača moja, tudi ti me hočeš zapustiti?

— Da, gospod Seguin!

— Ali imaš dovolj paše?

— Oh, imam, imam, gospod Seguin.

— Želiš morda, da te privežem na daljšo vrv?

— Ni potrebno, gospod Seguin!

— Kaj naj storim? Kaj želiš?

— V planine hočem, gospod Seguin!

— Nesrečnica! Volk je v planinah! Ako te napade, kaj hočeš začeti?

— Udarim ga z rogovi, gospod Seguin.

— Rogal se bo volk tvojim rogovom. Požrl je že močnejše koze. Ali se spominjaš dobre, stare Renaude, ki je bila lani pri meni? Močna, krasna koza. Celo noč se je borila z volkom — a ob zori jo je volk pojedel.

— Ej, kaj hočemo! Žal mi je Renaude, ubožice! Nič, nič zato, pustite me na planino, gospod Seguin!

— Za Boga! Kaj je mojim kozam? Evo, zopet mi jo hoče snesti volk... Ne, rešiti te hočem, budalo! Zaprem te v hlev in tam ostaneš.

In gospod Seguin je odpeljal kozico v temni, črni hlev in zaklenil vrata. Ali na okno ni pomislil. Komaj je obrnil hrbet, je kozica pobegnila...

Kaj, ali se smejiš, Gringoar?

Vraga! Verujem ti! Ti si za kozico zoper dobrega gospodarja Seguinta... Bomo videli, ali se boš še dalje smejal.

Ko je prišla bela kozica v goro, se ji jame vihti vse. Stari bori niso nikdar videli take krasote. Sprejeli so jo, kakor kako kraljico. Kostanji so se ji klanjali, cvetje odpiralo svoje čaše. Cela planina ji je zapela slavo.

Gringoar, lahko si misliš, kako srečna je bila kozica!

Nobena vrv, noben kol... nič, nič ji ni brnilo skakati po svoji volji! Trave le bilo v izobilju! Čez rogove ji je segala, dragi moj! In kakšna trava! Duhteča, slastna, bilo je to nekaj drugega, nego priprosta trava z livade! In cvetje — milina.

Bela kozica, omamljena, se je valjala po mahovini, suhem listju.

1200 telefonskimi in brzojavnimi postajami. V okolici Velike Kaniže je vrglo nad pol metra visoko snega. Zameti so bili tako silni, da je pred vsako lokomotivo vozil snežni plug. Vsi vlaki so imeli velike zamude. V Kečkemetu je padlo poldrugi meter visoko snega.

Na Tirolskem in Predarlsem je povzročil hud mraz v vinogradih in sadonosnikih veliko škodo.

Na Južnem Tirolskem je pa razsajal tako silen vihar, da je v Meranu razdjal tamošnje ljudsko gledališče.

Iz Kranjskega poročajo enako žalostne vesti, ker je tudi tam padlo snega okoli 20 cm. V Ljubljani je potrgalo telefonske žice, na Dolenjskem pa napravilo veliko škodo na trtah in sadju.

Na Češkem so bili, kakor se poroča, povsod hudi meteži in skoro ni kraja, kjer bi ne bila ta nepričakovana zima kaj škodovala.

Iz Bavarskega in iz vseh delov Nemčije prihajajo ravno tako poročila o veliki vremenski neizgodi, ki je napravila ogromno škodo. V Monakovem so običali v snegu vozovi mestne železnice, ker ni bilo mogoče dobiti toliko ljudi, da bi spravili velikansko množino snega iz mesta. Toliko snega v tem času še celo stari ljudje ne pomnijo.

Kar je je. Tarnanje sedaj nič ne pomaga. Upajmo, da se bo našim zastopnikom posrečilo, dobiti izdatne podpore, ker potreba je res velika. Storimo pa tudi sami, kar je v naši moči, da olajšamo udarec. Skrbimo zlasti za vinograde, da se nam ne poizgubi še to malo, kar je ostalo. Delo se bo že izplačalo, ker bo imelo vino gotovo visoko ceno.

Atentat na španskega kralja.

V nedeljo, dne 13. t. m., je bil izvršen na španskega kralja Alfonza atentat, ki pa je ostal brez vsakih posledic za kralja samega in za njegovo spremstvo.

Atentat.

Ko se je vračal kralj v nedeljo ob pol 2. uri popoldne od neke pomladanske vojaške parade skozi ulico Calle de Alcalá v Madridu v kraljevo palačo, se je preril skozi množico neki človek in trikrat ustrelil iz bližine nekaj metrov na kralja. Vsi strelci so izgrešili svoj cilj, pač pa so bili tako dobro namerjeni, da so zadeli konja, ki se je zgrudil, zadet v hrbet. Kralju je priskočilo na pomoč njegovo spremstvo in je odjezdil navidezno popolnoma miren na konju svojega pobočnika domov. Glasom drugih poročil je oddal atentator na kralja samo dva strela, ki sta oba zadela kraljevega konja, tretji strel pa je počil še le pozneje, ko je skušala policija odvzeti atentatorju revolver. Atentat je bil izvršen s tako naglico, da je bilo občinstvo, ki se je bilo zbralo v veliki množini, da gleda povratek kralja in vojaštva, popolnoma presenečeno. Ljudje v okolici atentatorja niti mislili niso na to, da bi storilec prijel, taka zmeda je nastala med gledalci. Atentator se je skušal takoj pomešati med občinstvo, dva stražnika pa sta mu sledila in ga prišla. Sedaj se je razvil med atentatorjem in stražnikoma boj. Vrgla sta ga na tla in mu skušala iztrgati revolver, ki ga je imel še

Ničesar se ni bala. Poskakovala je v potočiče, ki so jo škropili. In tedaj je vsa mokra legla na kako pečino, da jo je posušilo solnce . . .

Globoko doli opazi hišo gospoda Seguina. In jela se je smejati na vso moč.

— Kako je to tam doli! Kako sem mogla živeti tam?

Sirotica! Tu gori na planini je mislila, da je velika najmanje kakor svet.

Da ti na kratko povem. Kozica je imela tlober dan. Skakaje z leve na desno, je zašla v družbo divjih koz.

Naša mala v beli halji je očarala vse. Vsa gospoda ji je dvorila. Vsekakor — to naj ostane med nama, Gringoar — je imel nek črn kozel srečo, da je ugajal kozici.

Naenkrat potegne veter. Gora se je jela mračiti.

— Že — vsklikne kozica, in obstane od začudenja.

Dolina je bila v megli.

Od hiše gospoda Seguina se je videl krov in malo dima. Slišali so se zvončki črede, ki se je že vračala domov. Duša jo je zabolela . . . Sova se je je dotaknila s krili . . . Ona se zgane . . . Urlikanje se razlega po planini:

— Hu! Hu!

Spomnila se je volka. Celi dan ji ni prišel na misel.

V tistem trenutku jo je tromba gospoda Seguina obupno klicala iz doline.

— Hu! Hu! — je zatulil volk.

— Vrni se! Vrni! — je klicala tromba. Kozica se je hotela vrniti. Ali spomnila se je vrvi, kolca, ograje, spoznala, da bi ne prenesla tega življenja.

Tromba vtihne.

Koza začuti drhljaj listja . . . in zapazi v somraku dvoje kratkih, ravnih ušes, ki so se majale — volk.

vedno v rokah. Tedaj je najbrže počil tretji strel. Tudi ko so atentatorja peljali na policijski komisariat, se je ta besno branil proti spremljevalcem. Napadel jih je hipno z bodalom in baje tudi nekega stražnika ranil. Vendar se je posrečilo izvit mu bodalo, nakar so ga šele uklenili.

Druga verzija o atentatu pravi: Atentat na kralja ni bil tako nedolžen, kakor se je prvotno slikalo. Atentator je prijel kraljevega konja za vajeti, in ga zadržal, da je nameril proti kralju. Kralj se je še pravočasno umaknil, tako da je zadela krogla le konja v prsi. Strel pa je bil oddan iz tako neposredne bližine, da je strel osodil kralja na roki. In atentator je hotel ustreliti še enkrat. Stražniki, pa so se vrgli z vso silo na njega. Atentator se je obupno branil ter pri tem oddal še dva strela iz revolverja, ki pa nista bila namerjena na kralja. Eden izmed stražnikov je bil precej težko ranjen. Ko je počil prvi strel, so se vrgli generali in častniki kakor divji na množico ter jo preganjali po ulicah. Množice se je polastila panika in je v divjem begu bežala. Mnogo oseb je bilo ranjenih, med njimi 11 težko, večinoma so bile to ženske.

Kralj je bled strahu menjal konja in zaklical nato: „Živela Španka!“ Množica, ki je niso generali in častniki razgnali, je prirejala kralju ovacije. Nato je kralj odjahal na dvor, kjer sta ga pričakovali kraljica in mati, katerima je pripovedoval, kaj se je zgodilo. Pred kraljevim gradom se je med tem nabrala velika množica, ki je prirejala kralju ovacije. Kralj in kraljica sta se prikazala na balkonu grada.

Atentator.

Atentator se imenuje Sanchez Allegre, je 25 let star, po svojem poklicu tesar. Izjavil je sicer, da je napad sam na svojo roko izvršil, toda opravičeno se sumi, da je anarhist, oziroma Ferrerovec, ki se je hotel nad kraljem zaradi Ferrerjeve justifikacije maščevati. Alegre je doma iz Katalonije ter je bil član Ferrerovega kluba v Barceloni. Našli so pri njem pismo na ženo, ki je jako tajnostno sestavljeno in ima bržčas le namen, zapeljati policijo na krivo sled.

Drugo poročilo pravi: V zaporu je Alegre izjavil, da je hotel kralja umoriti in nato izvršiti samoumor, da pa nima nobenih skrivncev. Dajo mu naj jesti, potem naj ga pa obesijo. O vzrokih atentata navzlic temu, da so ga celo noč zasliševali, ni hotel ničesar povedati. Našli so pri njem pismo na njegovo ženo, v katerem pravi: V prvi vrsti si ti kriva, da sem to izvršil; če bi mi bila poslala, kar sem zahteval, ne bi bil izvršil tega dejanja in ne bi bil ustreljen. Atentator je anarhist in je dalje časa živel na Francoskem, od koder je bil izgnan. Z vso gotovostjo se zatrjuje, da Alegre ni bil sam, ampak je bil komplot. Aretirali so več oseb in se preiskava nadaljuje.

Iz Balkana

Želja po miru vsestranska — Preliminarni mir se sklene še ta teden. — Bolgarija sklenila 10 dnevno premirje? — Nesoglasja med zavezniki. — Črnogorci še ne odnehajo. — Finančna komisija se snide 18. t. m.

Ugodno mirovno razpoloženje traja dalje. Vele-sile so odgovorile na mirovno noto balkanskih držav

Ogromen, nepremičen, molčeč, je bulil v kozico. Vedel je, da mu ne uide, zato se mu ni mudilo, nemo-zlobno se je režal.

Ha! Ha! Kozica gospoda Seguina.

In obliznil se je z rdečim jezičkom.

Kozici ni bilo rešitve. Spomnila se je vseh pravljic o stari Renaudi, ki se je borila cele noči in pomislila: Bolje je, da me takoj požre. Ali to bi bilo zoper njeno čast — no, zaleti se v volka z rogovi, zakaj ona je bila junaška koza gospoda Seguina.

Ni se nadejala, da ubije volka — koze ne ubijajo volkov — ali hotela je videti, ali zdrži tako-le dolgo, kakor Renauda . . .

In mali rogovi započeno borbo. Ah, hrabra kozica! Več kakor desetkrat se je moral volk odpočiti, — ne lažem, Gingoar!

V tem kratkem času je kozica vedno popasla še travo, da se je lahko borila okrepčana naprej . . . To je trajalo celo noč! Večkrat je kozica gospoda Seguina pogledala v zvezde, misleč:

— Oh, samo da vzdržim do zore. In zvezde so jele gasneti. Kozica je jela vse huje udarjati z rogovi, a volk z zobmi . . . Bleda je vstajala zora na iztoku.

Petelin je zapel

— Hvala Bogu — pomisli bedna živalica, da je pričakala zoro, da umre in se zrušila na tla v svojem belem, s krvjo poškopljenem prtu.

In volk se je vrgel na kozico in jo požrl.

* * *

Z Bogom. Gringoar! Nisem, izmislil te pravljice. Ako prideš v Provenco, pripovedovali ti bodo naši vaščani o kozici gospoda Seguina, ki se je borila celo noč — a volk jo je ob zori požrl.

Pomni, Gringoar:

„A volk jo je ob zori požrl!“

in so skoro v vsem pristale na njihove zahteve. Vele-sile sprejemajo od Bolgarije predlagano mejo Enos — Muradli — Midija in tudi glede Egejskih otokov so popustile v toliko, da bodo odločevale le o bodočnosti nekaterih Egejskih otokov. Tudi glede vojne odškodnine so postale velesile dostopnejše in pravijo, da pride cela zadeva pred pariško finančno komisijo. In ker je odgovor velesil tako ugoden, se smatra kot gotovo, da bo še tekom tega tedna sklenjen preliminarni mir, kateremu bo potem sledil definitivni. A predno bo prišlo do definitivnega miru, bo minulo še bržčas precej časa, kajti finančno komisijo v Parizu, ki bo začela svoje delo najbrže dne 18. t. m., čaka mnogo perečih zadev, v prvi vrsti vprašanje vojne odškodnine. Želja po miru pa ni le pri Turkih, ampak tudi pri balkanskih državah vsak dan večja. Jasno priča o tem vest, ki sicer oficijelno še ni potrjena, da so sklenili Bolgari in Turki pred Kataldžo desetdnevno premirje. Drugo poročilo pa pravi, da hoče Bolgarija vplivati tudi na Srbijo in Grčijo v pomirjevalnem smislu. Najnevarnejša točka položaja je sedaj razdelitev okupiranega ozemlja. To vprašanje je izzvalo med zavezniki že resna nasprotstva. Vprašanje, čigav naj bo Solun in določitev bolgarske meje v Macedoniji sta zadevi, ob katerih se lahko razbije Balkanska zveza. V obeh taborih je mnogo intrasingentnih hujskačev, ki, podpirani od raznih zunanjih intrigantov spravljajo soglasje in edinost med balkanskimi državami v nevarnost. Najboljše bi pač bilo, če bi med zavezniki zmagal hladen razum in bi se mirno med seboj pobotali, drugače bi se še znal smejati samo — tretji.

Skadrsko vprašanje še vedno straši, vendar ne vznemirja nikogar več. Srbi so že dobili ukaz, da se vrnejo in jih Turki pri odhodu ne bodo nadlegovali. V Cetinju vlada seveda velika pobitost in so Črnogorci ogorčeni na Srbe in Ruse, ker so jih zapustili. Tudi prihajajo poročila, da se Črnogorci ne mislijo še udati ter hočejo še nadalje napadati Skader. Zdi se pa, da je to samo navidezno ropotanje, ker bi Črnogorci radi izvili kolikor mogoče veliko odškodnino. Tozadevna pogajanja se še nadaljujejo, in bi Rusija pridobila rada Črnigori tudi nekaj ozemlja med Bojano in Skadrom, čemur se pa Avstrija upira. Nevarnosti za kakšne večje komplikacije pa skadrsko vprašanje po splošnem uverjenju — več nima.

Bolgarija za mir.

Dunaj, dne 15. aprila. Kakor se sliši iz diplomatskih krogov, je podala Bolgarija po svojem zastopniku izjavo, da je za to, da se čimprej sklene mir ter da si bo prizadevala pridobiti za mir še ostale zaveznice, Grško in Srbijo. Obleganje Skadra se v diplomatskih krogih ne smatra več za resno.

Premirje?

Pariz, dne 15. aprila. „Agence Havas“ javlja iz Carigrada: Med Bolgarijo in Turčijo se je sklenilo desetdnevno premirje, ki se je že včeraj opoldne pričelo.

Pichon o mednarodnem položaju.

Dopisnik „Lokalanzeigerja“ izve iz zanesljivega vira, da se je francoski minister zunanjih zadev, Pichon, v družbi prijateljev izrazil o političnem položaju naslednje: Cel svet se sme sedaj veselo od-dahniti. Jaz verujem, da je upanje na ohranitev miru popolnoma utemeljeno in vlada med evropskimi državami najboljši sporazum. Glede specialnega razmerja med Francijo in Nemčijo se zamore soditi le najbolj povoljno.

Črnogorski odgovor na ruski komunike.

Uradno glasilo črnogorske vlade „Glas Črnogorca“ odgovarja na znani ruski komunike tako-le: „Obžalujemo, da je ruska diplomacija tako malo informirana, da očita kralju Nikolaju, da zasleduje zgolj svoje osebne cilje, ko je vendar znano, da je v Črnigori volja naroda ob enem tudi volja kralja. In ako se očita Črnigori, da hoče Rusijo zapeljati v evropsko vojno, je treba konstatirati, da je Črnogorska vlada vedno prosila Rusijo, naj se zaradi Črnogore ne zaplete v nobeno vojno. To dokazujejo dokumenti z dne 14. februarja in z dne 12. marca. Mi bi bili ruski vladi hvaležni, ako bi nam mogla postreči z dokumenti, s katerimi bi lahko dokazala svojo proti Črnigori naperjeno trditve. Črnogora si je edina z Rusijo v tem, da se ne sme niti kaplja ruske krvi preliti, ako tega ne zahtevajo interesi ruske domovine. Tudi Črnogora bi ne prelivala niti kaplja dragocene krvi svojih junakov, ako bi tega ne zahtevala čast, dobrobit in slavna preteklost Črnogore. — Konečno se „Glas Črnogorca“ zahvaljuje ruske-mu carju za poslano žito, ruskemu narodu pa za tople simpatije.

Črnogora dobi kompenzacije.

Iz Londona: Iz zelo zanesljivih virov se poroča, da je sedaj tudi Avstrija pripravljena, udeležiti se posojila, katerega bodo dale velesile Črnigori za razne investicijske svrhe. Posojilo bo znašalo najbrž 50.000.000 frankov. Londonski krogi dalje izjavljajo, da je Avstrija pripravljena sedaj privoliti tudi v teritorialne kompenzacije Črnigori za Skader. Vele-sile hočejo namreč ponuditi Črnigori rodovitno ozemlje med Skadrskim jezerom in reko Bojano.

Balkanske železnice v avstrijskih rokah.

Kakor znano, se je Avstrija že dolgo časa trudila, da bi dobila v svoje roke balkanske orient-ske železnice in si tako zagotovila tarifno neodvis-

nost za svoj eksport v Solun in Carigrad. Ta veliki načrt, ki je dalekosežnega pomena za Avstrijo, se je sedaj popolnoma posrečil. Guverner Bodenkreditanstalt se je namreč vrnil s svojega potovanja v Pariz in Berolin s popolnim uspehom. Pokupil je v imenu avstrijskega bančnega konsorcija, katerega člani so med drugimi Rothschild, Länderbank in Bodenkreditanstalt, večino akcijske orijentalne železniške družbe. Glavne orijentalne proge Belgrad—Carigrad, Niš—Solun in Skoplje—Solun se nahajajo sedaj v avstrijskih rokah.

Odgovor vevlasti na mirovne pogoje Balkanske zveze.

Zastopniki velesil so podali odgovor vevlasti na mirovne pogoje Balkanske zveze. Velesile v svojem odgovoru povdarjajo, da vzamejo pripravljenost balkanskih zaveznikov glede ustavitve vojnih operacij na znanje in izjavljajo:

1. Velesile akceptirajo predlagano bolgarsko-turško mejo.

2. Kar se tiče Egejskih otokov, si pridržujejo same odločitve glede nekaterih otokov.

3. Velesile so pripravljene informirati balkanske zaveznike glede določitve severne in severo-vzhodne albanske meje. Južna in jugovzhodna meja se mora še le določiti.

4. Glede zahteve po vojni odškodnini konstatirajo velesile, da še ni oportuno, razpravljati o tem vprašanju, ker pride ta zadeva pred finančno komisijo v Parizu, katere člani bodo tudi delegati Balkanske zveze.

Mirovna pogajanja.

Oficijozni „Mir“ piše: Mirovna pogajanja so že tako daleč napredovala in Turčija je tako zelo poražena, da je nadaljevanje vojne nepotrebno in tudi izključeno. A konec vojne še ne bo pomenil popolne likvidacije balkanske krize. Bolgarsko-rumunski spor bo sicer rešen v zadovoljstvo obeh strank, a balkanska kriza bo končana tako, da bo trajni mir na Balkanu zasiguran, a treba je, da se nobena balkanska država ne odreče obveznostim, ki so bile določene v pogodbi, ker je neobhodno potrebno, da se balkanska zveza ohrani.

Srbski bojkot.

Dunajski listi se silno ogorčeno bavijo s protiaustrijskim bojkotom v Srbiji, katerega je sklenila belgradska trgovska zbornica. Poročila so zelo pretirana in deloma tudi napačna, ker je sklenjen bojkot le pod gotovimi pogoji. Resolucija, katero je sprejela belgradska trgovsko-obrtna zbornica, naglašja, da avstrijska balkanska politika silno škoduje gospodarskim in političnim interesom Srbije, vsled česar je belgradska trgovska zbornica sklenila:

1. Opozoriti vse avstrijske trgovske in industrijske kroge, da pretrgajo srbski trgovci vse stike z njimi, če monarhija ne spremeni svoje politike proti Srbiji.

2. Če opozoritev ne bo imela vspeha, pa prično srbski trgovci in industrijski izvajati strog bojkot proti vsemu avstrijskemu blagu.

3. Pozove se vse ostale balkanske zaveznike, da se pridružijo tej akciji.

4. Izvoli se poseben odbor, ki naj ukrene vse potrebno v Sofiji in v Atenah, da se tamkajšnji trgovski krogi pridružijo srbskim zahtevam.

Na čelu te velike akcije, ki zna postati usodopolna za avstrijske trgovce in industrijske, stoji belgradski veletržec Riznić. Eksekutivni odbor je imel že svojo prvo sejo in se je že obrnil v Sofijo in v Atene s pozivom, naj se tudi Bolgari in Grki pridružijo srbskim zahtevam. Srbski vladni krogi nimajo nobenih zvez s to akcijo. Zdi se celo, da postopajo srbski trgovci proti volji srbske vlade. Ta akcija nam priča, kako globoko je prodrlo sovražstvo proti Avstriji v srbski narod.

Džavid paša v Valoni, ali: Kje je Albanija?

Berolinski „Lokalanzeiger“ poroča, da je dopel Džavid paša na begu pred Srbi v Valono in razobesil tam in v Beratu turško zastavo ter odstranil albanske zastave.

Raznoterosti.

Iz južne železnice. Na novo sprejeti so naslednji aspirantje: Franc Bajer, Tržič; Stefan Jarec, Sežana; Ivan Krumphals, Vuhred-Marenberg; Jos. Pfeifer, Bled ob Blejskem jezeru; Matevž Zadravec, Zalog; Franc Žitko, Atzwang; Ljudovik Bečnar, Preding; Beno Bröslar, Prevalje; Feliks Hamperl, Pliberk; Franc Menzik, Poljčane. — Prestavljeni so pristavi: Alfred Knez iz Prevalj na Rakek; Adolf Schmueck iz Vuhreda v Voitsberg; postajenačelnik Konrad Brunner iz Jenbacha v Maribor, koroški kolodvor; adjunkt Viktor Part iz Inomosta na Pragarsko; pristav Jožef Resch iz Brucka v Maribor, koroški kolodvor.

Iz ljudske šole. Stalni učitelj pri Sv. Petru na O. Oton Kompost je imenovan za učitelja na tržko šolo v Ljutomeru. Provizorična učiteljica v Runčah, Frančiška Mezek, je imenovana za stalno učiteljico istotam. Provizorična učiteljica pri Sv. Bolfenku na Kogu, Roza Knez, je imenovana za stalno učiteljico istotam. Provizorični učitelj pri Sv. Vidu niže Ptuja, Alojzij Malenšek, je imenovan za stalnega okrajnega pomožnega učitelja za politični okraj Konjice. — V začasni pokoj je stopila stalna učiteljica pri Sv. Križu, Ivana Škerjanc.

Sv. oče. Rim, dne 15. aprila. Danes izdani bulletin o zdravstvenem stanju sv. očeta se glasi: Danes jutraj niso imeli sv. oče mrzlice. Kašel je popenjal. Temperatura 36.7. Splošno stanje trajno povoljno. — Rim, dne 15. aprila. „Giornale d'Italia“ piše: Sv. oče so danes popoldne nekaj časa spali. Zavžili so nato nekaj okrepčil. Izrazili so veselje, da je zopet po dolgih deževnih dneh nastalo lepo vreme, ki jim bo prineslo zboljšanje zdravja. List temu še pristavlja: Vkljub ugodnim znamenjem, ki kažejo, da bodo sv. oče okrevali, so zdravniki rezervirani. Na neštevilna vprašanja odgovarjajo, da so polni upanja. Ob 4. uri popoldne se potrjuje, da se zdravstveno stanje trajno zboljšuje.

Iz poštne službe. Poštarica Zofija Tribuč v Judendorfu je imenovana za poštarico pri Sv. Juriju ob juž. žel.

„Zarja.“ Slovensko katoliško akademsko tehniško društvo „Zarja“ v Gradcu priredi dne 17. t. m., ob 8. uri zvečer, svoj prvi redni občni zbor v tekočem polletju v društvenih prostorih.

Slovenska kmečka zveza se je potom svojih poslancev obrnila zaradi škode, ki jo je povzročil sedanji mraz, na c. kr. vlado v Gradcu in na Dunaju, da najhitreje ukrene vse potrebno zaradi odpisa davka in izdatne državne podpore.

Smrtna kosa. Včeraj, dne 15. aprila, je umrl v najboljši moški dobi, star še le 45 let, veleposestnik Jožef Pezdíček v Vukovskem dolu pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah. Rajni je bil vrlo zaveden obmejni Slovenec ter zvest naš pristaš. Svetila mu večna luč!

Zaplenjeni. Zopet enkrat nismo pisali po volji in okusu gospoda državnega pravdnika in je nas za to zaplenil. Vzeli smo bili zopet enkrat nekoliko v pretres naše justične razmere, ki so po splošni sodbi take, da ne delajo časti avstrijski državi in že smo zapadli plavemu svinčniku varuhov državnega reda. Če gospodje mogoče mislijo, da bodo nas na ta način prestrašili, da ne bomo več bičali naših sodnih razmer, se motijo. Svoji sveti narodni dolžnosti bomo nevstrašeno služili, če tudi gospodu državnemu pravdniku in še komu drugemu ni po godu.

Uboga Südmarka. V ponedeljek se je v graškem gledališču predstavljala Anzenbergerjeva ljudska igra „Krivoprisežnik.“ Čisti dobiček predstave je bil namenjen Südmarki. Pričakovati bi bilo, da bodo graški nemški nacionalci napolnili gledališče do zadnjega kotička. Toda, o groza! Gledališče je bilo — prazno! „Tagespost“ piše: „Unheimlich leer.“ Kakor kaže, ne marajo Südmarke že njeni najbližji somišljeniki. Čas bi že bil, da bi se Nemci v toliko zavedli svojega poštenja, da bi se odrekli društvu, ki širi korupcijo in neznačajnost.

Zopet nesmrtna blamaža. Glasovita afera Palič je sedaj pojasnjena in pomenja za avstrijsko vlado novo, nesmrtno blamažo. Kakor znano, je „Neue Freie Presse“, za njo „Reichspost“ in potem vse nemško časopisje objavila obširno dramatično poročilo o smrti albanskega duhovnika P. Paliča. To poročilo je dal listom na razpolago tiskovni urad znanjega ministrstva. V njem je bilo rečeno, da so Paliča zvezali, ga trikrat pozvali, naj se odpove svoji veri, mu „na mig popov“ raztrgali s telesa obleko, ga tolkli s puškinimi kopiti, mu razbili več kosti in reber, ga polmrtevga še enkrat vprašali, ali prestopi ali ne, in ko je dejal: „Ne, ne zapustim svoje vere in ne prelomim svoje obljube!“, so ga srbski vojaki ubili z več udarci s puškinimi kopiti, eden pa mu je z bajonetom prebodel pljuča. Sedaj se pa iz Belgrada uradno poroča, da se je v Djakovici vršila dne 12. t. m. obdukcija Paličevega trupla od strani treh zdravnikov v navzočnosti preiskujočih konzulov. Konstatiralo se je, da Palič ni bil z nobenim bajonetom preboden, ampak na večjo daljavo od več puškinih krogelj ustreljen. Tudi se ni našlo na truplu nikakih znakov, ki bi pričali, da se je izvršilo na Paliču kako nasilstvo. Zakaj je bil Palič ustreljen, se bo še dognalo. Iz Djakovice se sicer poluradno že poroča, da je avstro-ogrski konzul iz Prizrena kot član preiskovalne komisije izjavil, da pater Palič ni izgubil življenja zaradi vere. Razvidi se pa že iz vsega, da je bilo poročilo avstrijskih nemških listov o načinu Paličeve smrti od konca do kraja zlagano in vsi detajli popolnoma izmišljeni. Tiskovni urad znanjega ministrstva je zopet doživel nesmrtno blamažo, ki ni samo blamaža za urad, ampak za celo avstrijsko nemštvo, ki še po aferi Prochaska slepo naseda raznim hujšakem, ki bi Jugoslovane naslikali radi za same tolovaje in morilce.

Hagenbeck umrl. Svetovnoznani lastnik parka divjih zverin, Hagenbeck, je dne 13. t. m. v Hamburgu umrl.

Živnostenska banka, podružnica v Trstu, otvori s 1. majem t. l. svojo ekspozituro v Gradcu, ki bo poslovala do dne 15. septembra t. l.

Štajersko.

Maribor. Pred nekaj časom je prišlo v gostilni Tschernowschegg na Tegetthoffovi cesti do burnih prizorov. Bili so tam zbrani nekateri zelo znani mariborski veliki Nemci, zastopniki raznih mariborskih špecerijskih, vinskih in sličnih obrti. Kakor umevno, se razumejo ti možje na najrazličnejša vprašanja in seveda tudi na politiko. V nekoliko bolj pozni uri je prišla v razgovor tudi politika. V politiki se pa nemški mogočnjaki niso mogli zediniti, nasprotst-

va so postajala vedno večja in konečno so si začeli medsebojno s pestmi vbijati nasprotujoča si politična prepričanja. Ta temeljit in krepak razgovor je trajal, kakor zatrjujejo očividci, par ur. Napravila mu je konec še le policija, ki je enega vzela seboj. Pravijo pa, da je bil tisti, ki je moral iti hladiti svojo vročo politiko v špekhamro, najbolj nedolžen. V graškem predmestju se na račun teh razgrajajočih velenemcev zbija mnogo šale in zlasti se ljudje smejejo, ker so šli naši takoimenovani najodličnejši purgarji med gostilniške razgrajaje. Radovedno se ljudje tudi vprašujejo, če je bila kaj vzrok Potschgauer Dampschiffahrtsgesellschaft!

Maribor. (Iz gimnazije.) Prihodnjo soboto, dne 19. aprila, se bo praznovala na gimnaziji pragmatična sankeja, to se pravi, dvestoletnica njenega sprejema. Slavnost bode popolnoma posebna, gostje se ne bodo vabili. Ta dan ne bo pouka.

Maribor. V nedeljo, dne 13. t. m., se je zgodila v hiši že dobro znanega Lierzerja naj Tegetthoffovi cesti 31 velika smrtna nesreča. Domači Lierzerjev mizar Franc Pregl, star okoli 35 let, je snalil najbrže po naročilu gospoda Lierzerja vodne cevi (žlebe) ob kapi. Na streho do žlebov je splezal skozi strešno okno. Tam mu je spodrknilo in je padel na ulični trotoar, kjer je obležal nezavesten. Odpeljali so ga z rešilnim vozom v bolnišnico, kjer je dve uri nato umrl. Govori se, da ni bil Pregl, ko je šel na streho, nič zavarovan.

Maribor. Prihodnjo nedeljo, dne 20. t. m., ima podružnica Slovenske Straže pri Sv. Magdaleni popoldne po večernicah svojo mesečno zborovanje. Slovenci, pridite v obilnem številu!

Maribor. V torek, dne 1. aprila, je bilo ukradeno tukajšnjemu trgovcu gospodu Šumenjaku kolo. Gospod Šumenjak je šel po trgovskih opravkih v gostilno gospe Čolnik na Jožefovi cesti in je pri tem pustil kolo zunaj pred vrati. Ko se po par minutah vrne, ni o kolesu ne duha in ne sluha. Kolo je bilo močno, takoimenovano „Start-kolo.“ Vredno je bilo pa najmanj 120 K. Doslej tatu še niso našli, so mu pa baje na sledu.

Sv. Križ nad Mariborom. Umrl je dne 14. t. m. veleposestnik Karol Harih, po domače Vrabl. N. v m. p.!

Planina. V oznanilo vsej planinski okolici prihaja gospod dr. Šlechta iz Sevnice vsak četrtek na Planino in ordinira tukaj v grajščini od 11. ure naprej.

Sevnica. Zakaj dobivajo v novjšem času od c. kr. sodnije župnijski uradi samo nemške mesečne izkaze za mrtve?

Mozirje. V pripoznanje velikih zaslug, katere si je pridobil gospod Franc Praprotnik za prosopeh in povzdigo umne sadjereje pri nas, ga je občinski odbor okoliške občine v svoji seji dne 6. aprila enoglasno imenoval častnim občanom. Gospod Praprotnik je v času svojega dolgoletnega službovanja odgovoril okoli 40.000 sadnih dreves ter je imel še tudi na mnogih krajih prav strokovnjaške govore o sadjereji. Tako si je ves čas prizadeval, da bi se sadjarstvo pri nas povzdignilo do tiste popolnosti in veljave, kakoršno po vsej pravici zasluži. Kako važno pa je postalo sadjarstvo, priča zlasti tudi lansko leto, ko so tukajšnji prebivalci prejeli kaj lepe denarje za prodano sadje ter si poleg tega napravili še mnogo okusne in zdrave pijače. Poprimimo se torej z vso vnemo in ljubeznijo umne sadjereje. Našemu blagomu in na tem polju tako delavnemu nadučitelju pa kličemo: Bog ga ohrani še mnoga leta prav čilega in zdravega!

Obrež pri Središču. Pri občinskih volitvah dne 12. t. m. so zmagali liberalci. Zasluge zato ima naš č. g. župnik, ki je prav marljivo agitiral za liberalce. Žalostno, pa resnično!

Laško. Napovedani sestanek slovenskih vlagateljev in članov-dolžnikov se gotovo vrši prihodnji petek, dne 18. t. m., dopoldne ob 8. uri v pivnici § 11 v Laškem trgu. Poročal bo poslanec gospod dr. I. Benkovič o svojem posredovanju pri finančnem in poljedelskem ministrstvu in pri c. kr. namestniku za slovenske vlagatelje, zlasti o pravem stanju posojilnice in o stališču države in dežele ter merodajnih korporacij v tej zadevi; interesentom se bo dal pouk, na kakšen način naj najbolje varujejo svoje koristi. Shod je omejen samo na povabljene osebe; vsak združnik ali vlagatelj se mora pri sklicateljih izkazati s knjižico. Pristop imajo tudi povabljeni nezadružniki. Svoje somišljenike prosimo, da interese pravočasno opozorijo na ta sestanek.

Celje. Iz Ljubljane prihaja vest, da kompetira gospod Benjamin Kunej, revizor naše liberalne zveze za mesto pri neki „klerikalni“ posojilnici na Kranjskem. V Celju so ljudje zelo radovedni, zakaj šli uradništvo liberalne zveze drugam. Gg. Stibler in Kunej, ki bi rajši danes kot jutri zapustila celjsko zvezo, menda slutita — bližajoči se konec celjske zveze, zato hočeta pravočasno drugod dobiti primerne službe. Če bo imel gospod Kunej več sreče pri svoji kompetenci kot Stibler, pride na njegovo mesto Prekoršek, kateremu že vroče prihaja pri pivovarni v Žalcu. Kdo bo neki pokopal vinarsko zadrugo, če zapusti Kunej — Štajersko?

Listnica uredništva.

Sv. Lovrenc nad Mariborom, Ruše, Vitanje, Trbovlje: Pride prihodnjič.

Radi poprave hiše in prenovljenja trgovine prodam 1 izložbena okno z kamenim okvirom, 1 vrata in 3 okna z okviri po nizki ceni. — Ivan Ravnikar, trgovec v Celju.

XXXXXXXXXXXX

Harmonium

proda takoj za ugodno ceno **Franc Golob v Slovenj-gradu.**

Obleka za gospoda in lep raglan

se proda po ceni. Maribor, Göthestrasse 2, II nadstr., vrata 12.

XXXXXXXXXXXX

Proda se lepa, enonadstropna, vili podobna hiša, sob in gospodarskega poslopja, 2 1/2 orala sadonosnika in njive, s stiskalnicco. — Lega v prijaznem trgu Gornja Radgona, tik župne cerkve sv. Petra, 5 minut od želez. postaje Gornja Radgona in 5 minut od mesta Radgona. Nese mesečno 50 K najemnine. Zaradi lepe, mirne lege, brez prahu, z vrtom obdana, posebno pripravna za kakega duhovnika-penzionista. Cena in plačilni pogoji se zvejo pri gospodu Janezu Lančiču, kleparskemu mojstru v Gornji Radgoni. 70

Posestvo ca. 7 orolov, s hišo kozolcem in hlevom — od premo-govnika oddaljeno 20 minut in od cementnega kamnoloma 5 minut — se radi rodbinskih razmer ugodno proda. Več pove Ferd. Marn v Trbovljah 1. 72

Bay-Rum s konjičkom

iz tovarne Bergmann & Co., Dečín ob Labi

je in ostane vedno najboljša voda za umivanje glave, za pametno negovanje las, zabranjuje luskavost, za-branjuje predčasno osivelost in izpad las ter krepi lasne korenine. Nebroj priznanj! V steklenicah po K 2.— in K 4.— se dobi v vseh lekarnah, drožeri-jah, parfumerijah in brivnicah. a

A. Vihar & N. Novak

Koroška ceste 53 Maribor Hengasse 2 in 4

se priporočata v izdelovanje vseh v to stroko spada-jočih mizarskih del, kakor: za stavbe hiš, pohištvo za stanovanja, šole, cerkve, prodajalne in pisarne; izdelujeta portale in prevzameta vsakovrstna popra-vila. — Strogo solidna, najcenejša in hitra postrežba.

Cementna dela

kot cevi, plošče za tlakovanje, stopnice, korita, mejnike, sohe za plote, cevi za kanale in druga dela iz betona izvršuje točno in po nizki ceni.

Ferd. Rogač, Maribor

zaloga betonskega, cementnega in stavbenega materiala Fabriksgasse 17 (blizu frančišk. cerkvi). Telefon št. 188.

Radioaktivno ter-malno kopališče Toplice na Kranjskem.

Sezija od 1. maja do 1. oktobra.

Postaja dolenske železnice Straža-Toplice. Akratov vrelec 38 stopinj C., ki daje vsak dan čez 30.000 hektolitrov radioaktivne termalne vode. Zdravljenje s pitjem in kopanjem. Izredno uspešno proti putiki, revmi, neuralgiji (trganju), ženskim boleznim in dru-gim. Velika kopališča, posebne in močvirne kopeli. Elektroterapija in masaža. Ravnateljstvo: Kopališki zdravnik dr. Konstantin Konvalinka. Zdravo pod-nebje. Gozdna okolica. Bogato opremljene sobe. Izborne in cene restavracije. Prospekte in pojasnila daje brezplačno kopališka uprava. 79

Darujte za Slov. Stražo!

Ponehale bodo vse kritike o

Tolstovrški slatini, ako jo sedaj poskusite

in se je našel nov pritek, ki je močen na ogljikovi kislini. Sedaj lahko tekmuje „Tolstovrška“ z vsemi najboljšimi kislimi vodami, ker zelo „Tolstovrška“ je sedaj najboljša zdravilna in mozira in ostane tudi čista. namizna osvježujoča mineralna

kisla **Tolstovrško** naročajo odlični zdravniki za se in za svoje bolnike ter za cele bolnišnice. **Tolstovrška** je bila vana na dveh razstavah. Dobiva se v vseh boljših **Tolstovrški slatini, pošta**

gostilnah, trgovinah in lekarnah ter pri podjetju **Guštanj** (Koroško) — Zaboj s 25 3/8 stekl. stane le 5 kron. Prazne steklenice se sprejmejo v polnitev po najnižji ceni. Poskusite! Boste hvalili!

Abstinenti! Pijte le Tolstovrško slatino, ki vsled sveže-ga, prijetnega okusa nadomesti vsako drugo pijačo!

Kadilci! Katere in druge bolezni v grlu najhitreje ozdravite, ako pridno grgate in pijete „Tolstovrško“.

Slovenske šivilje in krojači so navadno naročevali blago za obleke in druge potrebščine od tujih, židovskih razpošiljalnic. Dobili so slabo blago za drag denar, največkrat pa so dobili čisto drugo blago, kakor je bilo naročeno, ker v onih razpošiljalnicah niso znali ali pa niso hoteli znati slo-venski in so poslali, kar so hoteli. Sedaj je temu odpomagano. Naš domači trgovec J. N. Š o š t a r i č v Mariboru, Gosposka ulica št. 5, si je u-redil novo prvo spodnještajersko razpošiljalnico vseh vrst modnega in manufakturnega blaga. Če hočete dobiti sveže, modno in po ceni blago, pi-šite takoj po vzorce; dobite jih zastoj in poš-tnine prosto. Če pridete v Maribor, oglejte si tr-govino in pazite na slovenski napis, da ne za-menjate te trgovine s kako drugo.

TISKARNA sv. CIRILA

Koroška cesta 5 MARIBOR

lastna hiša

Državni telefon št. 113

ima najboljše stroje, črkostavne stroje z lastnim električnim obratom, najnovejše črke in moderne obrobke ter se priporoča, da napravi vse v nje stroko spadajoče reči kakor :

časnike, knjige, brošure, računske sklepe, združna in društvena pravila, nadalje za posojilniške, občinske, šolske, župnijske in druge urade uradne zavitke z natisom in glave pri pismih, kakor tudi za obrtnike in trgovce, krčmarje, društva in zasebnike: pisma, ovitke, okrožnice, račune, opomine, men-jice, cenike, jedilnike, vabila, plesne rede, vsprejemnice, zaročna naznanila in pisma, vizitnice in na-pisnice, plakate in naznanilne cedulje itd.

Diplome za častne občane in ude društev v primerni velikosti in olepšavi. Parte in žalostinke v najlepši opravi.

Vsa naročila se najhitreje in ceno izvršujejo.

Prodajalnica tiskarne sv. Cirila

priporoča svojo bogato zalogo vseh tiskovin potrebnih za župne, šolske in občinske urade, za posojilnice, odvetnike, notarje, društva in zasebnike. Priporoča tudi pisalne potrebščine, kakor, črnilo, peresa, svinčniki, radirke, ravnila, tintnike itd. Raznovrstni papir, kan-celijski, pisemski v zavitkih, kasetah, papir za sekirice (notni papir). — Trgovske knjige v raznih velikostih. Spominske knjige (Poesie). Knjige za slike (Photographie-Album) itd. — Istotako se priporočajo raznovrstni molitveniki kakor :

Venec pobožnih molitev in sv. pesmi, Sveto opravilo, Malo sv. opravilo, Hodi za Kristusom, Hoja za Marijo, Marija žalostna mati, Družbine ali Dekliške bukvice, Ključek nebeški, Prijatelj otroški, Večna molitev na čast presv. R. Telesu, Šmarnice jeruzalemskega romarja, Ordo providendi. Premišljevanje o življenju našega Gospoda Jezusa Kristusa, Duhovni vrtec ali molitvenik za katol. mladež, Marija, mati dobrega sveta, Vrtec sv. devišstva itd. — V zalogi ima tudi raznovrstne druge knjige n. pr.: Katekizem o zakonu, Katoliška liturgika, Pobožni mini-strant, Občna metafizika, Razlaga velikega katekizma, A. M. Slomšeka zbrani spisi, Obrednik za organiste, mali ročni Officium defunctorum, Sv. birma, Marijino življenje in druge. — Dobe se tudi križi, stenski, nikljasti leseni razne velikosti in cene. — Svetinjice iz aluminija, Srca Jez. in Mar., Naše ljube Gospé, Čistega Spočetja. Posebno se priporočajo svetinjice, ki se lahko nosijo namesto raznih škapulirjev, ka-ko: tudi za Marijine družbe. Rožni venci, leseni in koščeni, kokus, biserni in srebrni po raznih cenah; tudi križci za rožne vence.

Pošt. hran. št. 25010

